آرزو شدم

آرزو شدم ترا بار دگر، جانا، ببینم
مست و نفسون
شاد و خندان
در کنار سبزه‌ها، نوباران، رنگ‌ریز
گرد سر گردم
چون ژاله باران
تا تو بنشینی بزیر سایه‌ای بید مجنون
لب به گلا
سازم مست
بی‌خبر باشم ز غمها، دور از، وز همه رسته
گشته غفلت
دادم از دست
آتش خون جوانم تشنه خاکستر گردد
شعله‌ها
گرم و روشن
آرزو ای جوانی پیچکه پرپر گردد
گل برآرد
در دل من
آرزو شد شوره دنیای ما باغ شکوفان
پر ز نالی
غرق شادی
بر دل مردم بیابد نور، نخل و نیک بختی
گشن نبینه
نامرادی
در جهان دشمن آزاد از بیداد ستم
در میان جا
سنگ نخجوان
آرزو شدم ترا بار دگر جانا، ببینم
مست و نفسون
شاد و خندان

تهران ۱۹۴۹